

lent Faber i London kunde give os hurtig og paalidelig Underretning om Markedsforholdene og særlig om Afsætningsforholdene for danske Landbrugsprodukter, i det hele taget en Mand, man vidste, man kunde henvende sig til og faa paalidelige Oplysninger af om alt vedrørende vore Handelsforhold. Naar jeg har brugt Betegnelsen Landbrugs- og Handelskonsulent, er det, fordi jeg mener, det kunde være rigtigt, at denne Mand var behjælpelig med at give Underretning ikke blot med Hensyn til Landbrugsprodukterne, men ogsaa om andre Handelsforhold. Jeg skal f. Eks. nævne Fiskeriet. Danmark er et meget fiskerigt Land, og vort Hovedmarked for Fisk er Tyskland, saa det vilde have meget stor Betydning, om der i Hamborg var ansat en Mand, til hvem Fiskerne og Fiskeeksportørerne kunde henvende sig og faa paalidelige Efterretninger om Handelsforholdene for Fisk. Jeg skal ogsaa minde om, hvilken Værdi det vilde have haft, dersom der, da Krigens udbrud i Efteraaret, og Hestesalget begyndte at tage Fart, i Hamborg havde været ansat en Mand, der kunde give os Underretning om de virkelige Hestepriser paa det tyske Marked, og hvad det var for Heste, der særlig var Efterspørgsel efter. Nu gik der næsten to Maaneder, inden det gik op for Landmændene, hvilke Priser der egentlig betales i Tyskland, og i disse to Maaneder solgte vore Landmænd deres Heste til Priser, der kun laa 100—200 Kr. over de almindelige. Først i Slutningen af September blev de klare over Forholdet. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Landbrugsminister at have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag. Jeg ved ikke, om det, saa længe denne Krig raser, er muligt at faa ansat en saadan Mand i Hamborg, men jeg vil ønske, at den højtærede Minister, saa snart det er muligt, tager denne Sag op til Undersøgelse og Overvejelse, saaledes at den kan blive gennemført paa tilfredsstillende Maade.

De to andre under Nr. 69 anførte Samraad, nemlig om Fastsættelsen af Aarets Kapitelstakst og om Ligestilling af Mejeriskolen i Ribe med andre Mejeriskoler, er foranledigede af enkelte Medlemmer i Udvalget, og dem skal jeg, som sagt, foreløbig ikke omtale.

**P. Th. Nielsen:** Til de foreliggende Ændringsforslag har jeg intet at bemærke, men kan ganske henholde mig til Ordføre-

rens Udtalelser; der er jo ikke Strid om noget Ændringsforslag. Derimod er der enkelte af de Skrivelser, som er optagne i Betænkningen, og enkelte Samraad, hvortil jeg gerne vil knytte et Par Bemærkninger.

Der er da først den Skrivelse om Domænekirkerne, som findes i Betænkningen under Nr. 2. Vi havde i Fjor et Samraad med den højtærede Landbrugsminister om denne Sag, og Finansudvalget henstillede da til Ministeren at søge Vedligeholdelsespligten overfor disse Kirker afløst. Det viser sig jo, at der stadig er et meget stort Driftunderskud. Finanslovsforslaget viser saaledes en Indtægt paa kun 7,793 Kr. 58 Øre, medens Udgiften er 13,572 Kr., saaledes at Underskuddet er 5,778 Kr. 42 Øre, og i Fjor var det endnu større. Vi finder ikke, der er nogen Mening i, at Staten fremdeles skal have Vedligeholdelsespligt overfor disse Kirker, og vi mener, at naar Staten har denne Pligt, vil Kravene være større, end de vilde være, hvis Kirkerne var selvejende. I Henhold til Tiendeloven kan Ministeriet forlange Vedligeholdelsespligten afløst, saa at Kirkerne gaar over til at blive selvejende. Vi henstillede da i Fjor til den højtærede Landbrugsminister at søge at faa disse Kirker over i Selveje, og han lovede det. Da vi mødte Finanslovsforslaget i Aar, viste det sig imidlertid, at der ikke var nogen Kirke, hvor Vedligeholdelsespligten var afløst. Saa rejste vi selvfølgelig Sagen paa ny, og nu har Ministeren atter lovet at søge at faa denne Pligt afløst, og det er vi naturligvis kun tilfredse med.

Under Nr. 5 i Betænkningen findes der en Skrivelse vedrørende en Kommission, som blev nedsat til Fremme af Samarbejdet mellem Ledelsen af Statsplantagerne, Klitplantagerne og det danske Hedeselskab. Ogsaa denne Sag blev rejst i Fjor i Finansudvalget dels af mig, dels af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), idet vi mente, det vilde have Betydning, om der blev nedsat et Udvalg til at fremme Samarbejdet mellem disse tre Institutioner. Vi troede, at hvis et saadant Udvalg kom til at bestaa af praktiske Folk og fik en Formand med tilstrækkelig Myndighed, vilde det kunne lykkes at bringe et bedre Samarbejde i Stand mellem Statsplantagerne, Klitplantagerne og Hedeselskabet, og vi gik ud fra, at disse Institutioner kunde gensidig udnytte hverandres Erfaringer i højere Grad, end det nu er Tilfældet. Ministeren stillede sig meget velvilligt til Tanken og lovede at nedsætte et saadant Udvalg. Det var imidlertid fra vor Side Mening — dette blev for øvrigt tiltraadt af Ministeren